

nerne»), skal færdiggøres og godkendes efter de hidtidige regler.

2.12. Regionale råd.

Det foreslås, at amtsrådene nedsætter regionale »grønne« rådgivere med repræsentanter for de berørte interesser til at rådgive i spørgsmål vedrørende amtsrådets administration af loven. Det forudsættes, at rådene skal sammensættes af såvel natur- som erhvervsinteresser.

2.13. Klage

Det foreslås, at alle afgørelser efter loven kan påklages en gang, bortset fra visse sagstyper, der ikke kan påklages administrativt.

De afgørelser, som kan påklages, vil efter en konkret vurdering blive inddelt i 2 kategorier: 1) sager, der er af væsentlig interesse i forhold til lovens formål, samt alle afgørelser om fredning og om ekspropriation og 2) andre sager. Den første kategori skal ifølge forslaget klagesagsbehandles af Naturklagenævnet, jf. afsnit 2.8. ovenfor. Den anden kategori skal behandles af Miljøministeriet.

Der henvises til de specielle bemærkninger til kapitel 12.

3. Økonomisk administrative bemærkninger

3.1. Indledning

Lovforslaget indebærer, at fredningsnævnene nedlægges. Myndighedsstrukturen i første instans ændres til et énstrengt system med en fordeling af nævnenes opgaver mellem kommunalbestyrelserne, amtsrådene og Miljøministeriet med langt størstedelen af opgaverne henlagt til amtsrådene.

For så vidt angår myndighedsstrukturen i klageinstansen nedlægges Overfredningsnævnet. I stedet oprettes et Naturklagenævn hvortil fredningsafgørelser og store principielle sager (såvel efter denne lov som visse af de andre samtidigt gennemførte love, jf. afsnit 1 ovenfor) kan påklages. Alle øvrige afgørelser efter loven, bortset fra visse nærmere beskrevne sager, der er endelige, kan påklages til miljøministeren.

Herudover nedlægges sandflugtskommissionerne, og deres opgaver overtages af Miljøministeriet som led i det énstrengede myndighedssystem.

Det bemærkes, at der med baggrund i miljøministerens redegørelse om mål og midler i miljøpolitikken nr. 2 og lov om naturforvaltning skønnes at være ca. 900 mio. kr. til rådighed i perioden 1990-95 til aktiviteter inden for naturforvaltningslovens formål. Det nødvendige bevillingsbehov i de enkelte finansår vil blive indarbejdet i de årlige finanslove. På finansloven for 1990 er der således foreløbigt indbudgette-

ret 138,7 mio. kr. til aktiviteter, der vil blive omfattet af lovforslagets kapitel 8. Endvidere bemærkes, at forbruget af bevillingerne til visse typer af projekter, som f.eks. større naturgenopretningsprojekter og skovrejsningsprojekter, vil strække sig over en årrække. Uforbrugte, disponerede bevillinger vil derfor i overensstemmelse med almindelige bevillingsretlige regler blive overført til følgende finansår.

3.2. Statslige udgifter.

3.2.1. Oversigt

Lovforslaget medfører statslige besparelser som følge af forslagene om

- nedlæggelse af fredningsnævnene og Overfredningsnævnet,
- bortfald af opgaver vedrørende ophævelse af beskyttelseslinier og afformalisering af fredningsplanlægningen, og
- bortfald af refusionsordning vedr. udgifter i forbindelse med offentlighedens adgang til strandbredder langs diger.

Lovforslaget medfører yderligere statslige udgifter, især som følge af forslagene om

- miljøministerens overtagelse af dele af Overfredningsnævnets kompetence til at behandle klagesager vedrørende beskyttelseslinier og dispensation fra fredninger,
- udvidelse af den generelle beskyttelsesordning til også at omfatte ferske enge og overdrev samt sten- og jorddiger,
- en tilladelsesordning for udsætning af dyr, der ikke tilhører landets naturlige vildtlevende fauna, og hjemmel til en tilsvarende ordning for planter, og
- udvidelse af den gældende ordning vedr. dækning af brand- og hærværksskader samt tyveri i forbindelse med offentlighedens adgang til private skove til også at omfatte udyrkede arealer samt anlagte veje og stier i det omfang der udarbejdes regler efter forslaget § 26.

3.2.2. Nedlæggelse af fredningsnævnene og Overfredningsnævnet

Forslaget indebærer som nævnt, at fredningsnævnene og Overfredningsnævnet helt nedlægges.

Kompetencen til at gennemføre fredninger samt til at fravige bestemmelserne i gennemførte fredninger i første instans henlægges efter forslaget til amtsrådet. Endvidere henlægges fredningsnævnenes kompetence til at fravige bestemmelserne om beskyttelseslinier og om offentlighedens adgang til naturen til amtsrådene. Kompetencen til at fravige bestemmelserne om skovbyggelinier samt å- og søbeskyttelseslinier i byzone og sommerhusområder henlægges dog til kommunalbestyrelsen.